

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἀληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σκῆνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, ἠθασαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀθλοφόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημούμεν σε, καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκτύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγόν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόρρυθτον, ποταμὸν ἰαμάτων τὰς ἀνόμους, καὶ βλασφήμους διανοίας, κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, πλεονάσας Πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμπυεως, καὶ τῇ αἴγλη νοητῶς, ἀποστίλβων τοῦ Πνεύματος, νὺν παρίστασαι, δεξιὰ ζωηφόρῳ λαμπηδόσιν, οὐρανίοις ἀνάως, καταστραπτόμενος ἔνδοξε.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοδοκίον

Μακαρίζω σὲ Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφάρπασασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως, ὑμολογῶ σὲ Θεόνυμφε, τὴν ἀιμακάριστον, καὶ δοξάζω σου Σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν Πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτίσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν Νικηφόρον ὡς νικηφόρον ἄσμασι μέλω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Τὴν πρᾶξιν τῆς θεωρίας ἔδειξας, σαφῶς ἐπίβασιν, τὴν γὰρ ψυχὴν ῥυθμίσας πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄριστον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ὁ λόγος ὠραῖσμένος πράξειςιν, ὁ βίος λόγῳ δέ, κεκοσμημένος ὤφθη σου λαμπρῶς, Νικηφόρε θεόληπτε, διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

Νοσήσας τοῦ Μαμωνά τὴν αἴρεσιν, Λέων ὁ δεῖλαιος, καὶ τὴ στερρὰ σοὶ πέτρα προσβαλῶν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θαυμαστὴ τὶς γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, σὺ δι' ἀσκήσεως, καὶ τὴν ψυχὴν ἰθύνας ἐμμελῶς, Νικηφόρε θεόπνευστε, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἀκυμάντου καταστάσεως.

Θεοτοκίον

Ἰάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρραγέντας πτόματι, τῶν Προπατόρων Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ γ'

Οὐκ ἐν σοφία

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερον, ποιμνὴν ἐποίμανας.

Ἡ θεωρήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ ἔνθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ, τὰς ἀκανθῶδεις κατέφλεξεν, αἰρέσεις θεόσοφε, Πάτερ ἀοίδιμε.

Φιλοσοφία, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογμάτων σου πλοκαίς, τοὺς ἀθετοῦντας εἰκόνα Χριστοῦ, τρανῶς ἀπηγγόνησας, Ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον

Ὁ μολογοῦντες, τὸν Πατρὶ πρὸ αἰῶνων συνάναρχον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς τεχθέντα Πανάμωμε, κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεομητορα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφία Χριστέ, οὗ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, Νικηφόρε τιμῶσι, προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχὴν σου τὴν ἔνδοξον, ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Θεοτοκίον

Μητέρα σὲ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθειῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τὶς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

ᾠδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Ῥώμη τὴ θεία τὰς μύλας Ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στερρῷ σου λόγῳ, τούτους τροπώσαμενος, καὶ σέβειν ἐδίδαξας, θεῖον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνημα.

Ὁμολογία τὴν θεῖαν Ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαίδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, ὑπεροριζόμενος, μύστα τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν εὐσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας.

Ὡς παράδεισον τὴν καρδίαν σου κεκτημένος, ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ ταύτης πεφυτευμένον, πάσιν ἐφανέρωσας τὸν λόγον τῆς Πίστεως, Πάτερ Νικηφόρε θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ πανύμνητε Κεχαριτωμένη, Κόσμον ἀνεκαίνισας, διὸ σὲ Θεόνυμφε, πίστει ὀρθοδόξῳ γεραίρομεν.

ᾠδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Νοῦν ἔχων καθαρὸν, οὐρανοὺς ἐμβατεύοντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

Ἰάματα ψυχαίς, ὀρθοδόξοις ἐβράβευσας, τοὺς λόγους σου θεοφάντορ, τὴν δὲ γῆν τῶν ἀφρόνων, κατέστρεψας τοῖς δόγμασι.

Καὶ λόγον πρακτικόν, καὶ ζωὴν ἔχων ἄμεμπτον, ὡς ἥλιος ἐξαστράπτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον

Ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς εὐλογίαις, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

ᾠδὴ ς'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Φωσφόρος, ταῖς ἀκτίσιν ἐκλάμπων τοῦ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις θεόφρον, ἀνεδείχθης στῦλος οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἄγων οὐράνιον.

Ὅλην σου, τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄρχων τὴν οἰκουμένην, κατεστάθης, Ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ῥήγνυσι, τὰς πλοκάς τῶν ἀθέων αἰρέσεων, σοῦ ὁ θεόπνευστος λόγος, τῷ διστόμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φεγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσι.

Θεοτοκίον

Οἱ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύονται, ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, καὶ θηλάζει Κόρη ἀπειρογάμω, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥέυσαντι αἵματι».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν σήμερον, ὡς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμώντάς σε, ὡς Ἱεράρχην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Συναξάριον

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχης πλησίον,
- Θείου γέροντος, Ἀβραὰμ Νικηφόρος.
- Δευτερίῃ Νικηφόρος εἰς Ἐδὲμ εὐρατο μοίρην.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὄκτω μάρτυρες, ἐν Λουτρῷ βληθέντες, τῆς θύρας ἐμφραγείσης τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μήτηρ μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς τέκνων τελειοῦνται.

Ὁ ὄσιος Ἱερομάρτυς Ἐρασμος, ὀνεντῶ Χερμελία τῆς Ἀχρίδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αί διὰ τοῦ ἁγίου Ἐράσμου Πιστεύσασαι τῷ Χριστῷ εἴκοσι χιλιάδες ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**Ὦδὴ ζ'
Ἐν τῇ Καμίνῳ**

Ναὸν σεζώντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπιστάμεθα, ἔνδον ὡς λυχνίαν ἔχοντα χρυσαυγῇ, τὴν Τριάδα καὶ κραυγάζοντα, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Αἵρετιζόντων, τὰς γλωσσαλγίας καταλέλυκας, πείθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ Χριστοῦ, Νικηφόρε τοὺς κραυγάζοντας, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοφίας πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, πᾶσαν διαβὰς τὴν αἴσθησιν νοερῶς, τῷ Χριστῷ ψάλλων παρίστασαι, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Μὴ διαιροῦντες, τὰ ἠνωμένα μηδὲ συγγέοντες, ἕνα τὸν Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Λόγον κράζοντες, Εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε

**Ὦδὴ η'
Παῖδες εὐαγεῖς**

Αἷματι Χριστοῦ λελυτρωμένος, τὴ γνώμη τὸν δι' αὐτὸν ὑπέστης θάνατον, τῆς γὰρ συνειδήσεως, ἦνεγκας μαρτύριον, ὁμολογίας χάριτι κατ' ἀλαμπόμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένος, τὸν λόγον τῷ παντεπόπτη Λόγῳ τέθεικας, τοῦτον πρὶν ἀσώματον ἄναρχον δεικνύοντα, καὶ συμπαθῶς γενόμενον ἄνθρωπον ὕστερον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵνα κληρουχίας οὐρανοῦ, καὶ δόξης ἀδιαδόχου τύχης ἔνδοξε, δόξαν τὴν εὐμάραντον, Πάτερ καταλέλοιπας, ὑπερορίας ἅπασαν φέρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρὸς σε, νυμφίος ὁ νοητὸς εὐρῶν Πανάμωμε, κρίνον εὐωδέστατον, ἄνθος ὠραιότατον, καὶ φωτοφόρον θάλαμον νύμφην προσήκατο, διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

**Ὦδὴ θ'
Λίθος ἀχειρότμητος**

Εὔρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξεληθόντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τὴ θεωρία τοῦ ἀκηράτου κάλλους, οὐπερ νῦν ἐμφορούμενος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμησο.

Λάρνακα κυκλοῦντες τὴν θεῖαν, τοῦ θεοφόρου Νικηφόρου, Δεῦτε χριστοφόροι προθύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μέτ' εὐφροσύνης ἑορτάσωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει, Ἱερομάρτυς ὄφθης κοσμούμενος, ὃ καθωραϊζόμενος τῷ σῶ Δεσπότη νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον

Ὡς ρίζαν πηγῆν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σὲ Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν, σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις